

før den 21. oktober 1998 og har boet i sommerhuset siden.

Efter forslaget kan den samlede afviklingsordning for den enkelte ulovlige helårsbeboer have en 10-årig tidshorisont.

Den foreslåede ordning indeholder en adgang for kommunalbestyrelsen til efter ansøgning at meddele personlige, tidsbegrænsede dispensationer til fortsat helårsbeboelse af indtil 5 års varighed samt - ligeledes efter ansøgning - at forlænge meddelte dispensationer til i alt højst 10 år.

Når regeringen foreslår, at der alene gives kommunalbestyrelsen mulighed for at meddele 5-årige dispensationer med senere mulighed for forlængelse i op til i alt 10 år, skyldes det, at en nyvalgt kommunalbestyrelse derved får lejlighed til at vurdere det enkelte sommerhusområdes udvikling som rekreativt område sammenholdt med kommunens "afviklingsdispensationspraksis" og de enkelte sager.

Lovforslaget indeholder tidsfrister for såvel sommerhusbeboerens indgivelse af ansøgning om dispensation/forlængelse til helårsbeboelse som kommunalbestyrelsens afgørelse i sagen.

Lovforslaget skal ses i forhold til, at planlovens § 40, stk. 2, alene bemyndiger kommunalbestyrelsen til i særlige tilfælde at dispensere fra forbudet mod helårsbeboelse. Det er forudsat, at administrativ praksis efter denne bestemmelse er meget restriktiv. Planlovens § 40, stk. 2, indeholder således ikke hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan afvikle ulovlig helårsbeboelse ved at meddele dispensationer.

Når ordningen foreslås som en dispensationsmulighed for kommunalbestyrelsen, skyldes det ikke mindst hensynet til de kommuner, som fuldt ud ønsker at bevare deres sommerhusområder som rekreative områder. Disse kommuner bør efter regeringens opfattelse ikke påtvinges en - om end midlertidig - lovløshed af et antal ulovlige helårsbeboelser, hvorved den hidtidige politik over for sommerhusområderne kan blive svækket.

Med lovforslaget ændres endvidere anvendelsesområdet for planlovens § 51 a, således at denne efter den 1. april 2000 ikke længere kun gælder i forhold til personer, hvis ulovlige helårsbeboelse i et sommerhus registreres i CPR efter den 20. oktober 1998. Når kommunalbestyrelsen senest den 31. marts 2000 (jf. lovforslagets § 1, nr. 2) ved meddelelse af "afviklingsdispensationer" endeligt har afgrænset den personkreds, der er omfattet af afviklingsordningen, vil reglerne i planlovens § 51 a finde anvendelse i forhold til alle andre ulovlige helårsbeboelser, der er registreret i CPR.

Den foreslåede afviklingsordning bygger som nævnt - i lighed med lov nr. 1022 af 23. december 1998 - på registreringer i CPR. Personer, som har boet helårs i sommerhus uden at være registreret i CPR (dækadresse-problematikken), er således ikke omfattet af ordningen. Baggrunden herfor er, at dækadresse-problematikken primært løses gennem administrationen af CPR-lovgivningen.

Hvis kommunalbestyrelsen - på anden måde end via oplysningerne i CPR - bliver opmærksom på, at et

sommerhus ulovligt benyttes til helårsbeboelse, er kommunalbestyrelsen fortsat forpligtet til at gå frem efter planlovens almindelige tilsyns- og håndhævelsesregler i § 51, jf. også den af Justitsministeriet udsendte vejledning af 8. marts 1994.

Efter cirkulære nr. 140 af 10. august 1998 om folkeregistrering har kommunen desuden pligt til at sørge for, at borgerne er registreret på den faktiske bopæl (opholdssted). Kommunen har således en handlepligt, hvis den får mistanke om en fejlregistrering. Hvorledes denne mistanke opstår er uden betydning. Også en anonym anmeldelse om fejlregistrering, f.eks. fra andre sommerhusejere i området, vil efter omstændighederne kunne give anledning for kommunen til at påbegynde en undersøgelse. Nægter en person selv at anmelde flytning, skal kommunen - under iagttagelse af forvaltningslovens regler - berigtige flytningen ved indberetning til CPR. Efter en sådan berigtigelse vil en ulovlig helårsbeboer være omfattet af reglerne i planlovens § 51 a.

"Lovovervågning"

Formålet med såvel den gældende lovgivning som nærværende lovforslag er at sikre, at de danske sommerhusområder forbliver de rekreative områder, de er planlagt til at være. Med baggrund heri - og for at sikre muligheden for løbende at følge udviklingen i helårsbeboelserne i sommerhuse, såvel for så vidt angår de lovlige som i forhold til afviklingen af de ulovlige - foreslår regeringen, at der etableres en overvågningsordning, der kan skabe et løbende, samlet overblik over helårsbeboelse i de danske sommerhusområder - også med henblik på at vurdere, om lovgivningen virker efter hensigten.

Den foreslåede overvågningsordning forpligter miljø- og energiministeren til at indsamle og bearbejde oplysninger om helårsbeboelsen samt videregive vurderinger heraf til Folketinget, jf. nærmere de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

Forudsætningen for indførelse af en afviklingsordning som den, der er indeholdt i dette lovforslag, er, at reglerne i planloven - og kommunernes efterlevelse heraf - viser sig at have den tiltænkte effekt, således at der ikke etableres nye, ulovlige helårsbeboelser i afviklingsperioden. En løbende overvågning bør derfor omfatte den generelle udvikling for så vidt angår helårsbeboelse i sommerhusområderne - herunder effekten af lov nr. 1022 af 23. december 1998 og reglerne i nærværende lovforslag.

På den baggrund indeholder lovforslaget i § 1, nr. 2, en bestemmelse, der forpligter kommunerne til årligt at indsende oplysninger til miljø- og energiministeren om administrationen m.v. af dels de foreslåede regler om en afviklingsordning, dels de gældende regler i planlovens §§ 40-41, jf. §§ 51-51 a.

Der foreslås desuden en bestemmelse, der bemyndiger og forpligter miljø- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler om kommunernes oplysningsforpligtelser.

Overvågningen forudsætter endvidere, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2, at miljø- og energiministeren med mellemrum rapporterer resultaterne af overvågningen til Folketinget.